

про письменників, особливості розвитку літератури англосаксонського періоду, а також комплексне дослідження лексичних, стилістичних та фонографічних особливостей поезії зазначеного періоду.

Ключові слова: література, англосаксонський період, алітерація, консонанс, асонанс, цезура, літота, кенінг, сага, словоскладання, епос.

УДК 821.161.2.09'06:82-32

ДЕМОНІЧНА ЖІНКА ЯК АЛЬТЕРНАТИВА ТРАКТУВАННЯ ФЕМІННИХ ПЕРСОНАЖІВ У ЗБІРЦІ «СОН ІЗ ДЗЬОБА СТРИЖА» ВОЛОДИМИРА ДАНИЛЕНКА

ЖОРНОКУЙ У. В., кандидат філологічних наук, асистент кафедри романо-германських мов і перекладу Національного університету біоресурсів і природокористування України (м.Київ)

У статті розглядаються жіночі образи в збірці Володимира Даниленка «Сон із дзьоба стрижа» через призму категорії демонічного. Проаналізовано місце еротичного, до концептосфери якого часто звертався аналізований письменник при характеротворенні фемінних типів.

Ключові слова: демонічна жінка, еротичний концепт, категорія, образ, оповідання, фемінний тип, художня деталь.

В статье рассматриваются женские образы в сборнике Владимира Даниленко «Сон из клюва стрижа» через призму категории демонического. Проанализировано место эротического, к концептосфере которого часто обращался анализируемый писатель при создании феминных типов.

Ключевые слова: демоническая женщина, эротический концепт, категория, образ, рассказ, феминный тип, художественная деталь.

«... чоловік і жінка шукають у любові те,
чого їм найбільше бракує»
Володимир Даниленко

На сучасному етапі, у рамках гендерних та феміністичних студій жінка уже не постає опозицією до чоловіка, що й зумовлює від-традиційне її трактування, а, відтак, стає прочитання й інтерпретація твору, апіорі, унеможлиблюється, художній твір здатний на кілька різних варіантів прочитання й інтерпретації. Незважаючи на бажання сучасних митців уникати когнітивної дихотомії у художньому світобаченні, самі принципи постмодернізму, якими вони послуговуються, по своїй суті суперечливі, адже «з одного боку, – відбувається переважання локального над тотальним, з іншого – продовжується пошук універсальних засобів комунікації» [10, с. 8].

Жіночі персонажі, типово пасивні суб'єкти творів попередніх епох, у сучасній прозі часто постають активним образом, коли жінка самостійно обирає елементи для демонстрації своєї статі. Саме такий зразок активної у всіх сферах жінки презентує збірка В. Даниленка із «Сон із дзьоба стрижа».

Художня майстерність В. Даниленка неодноразово відзначалася критиками, серед яких Н. Зборовська [6], Я. Поліщук [9], І. Бабич [1], І. Богдан-Терещенко [2], Н. Козачук [7], В. Шнайдер [15; 16], В. Терлецький [11] та інші. Здебільшого, досліджувалась «мала» проза письменника та його публіцистика. Великого резонансу наробила публікація збірки «Сон із дзьоба

стрижа», критичний відгук на яку написала Н. Зборовська. Варто також відзначити, що у багатьох розвідках на тему творчості В. Даниленка їх автори проводять аналогії між його творчим здобутком та прозою Вал. Шевчука, насамперед, щодо особливостей зображення обома митцями жіночих персонажів. Проте, ми вважаємо, що у відтворенні останніх спостерігається певна еволюція, тому **метою нашої статті** є дослідження особливостей характеротворення жіночих персонажів у творчості Володимира Даниленка через призму категорій демонічного та еротичного.

Усі героїні оповідань В. Даниленка – різні: носять інший одяг, мають відмінні світогляди, врешті-решт, протилежні долі, але є одне, що їх об'єднує – притаманний демонізм, який в кожному творі проявляється також по-іншому. Таким чином, можна стверджувати, що письменник, здебільшого, через призму міфологічного реалізму створює узагальнений фемінний образ, демонізм якого не поглиблює традиційного маргінального становища жінки у патріархальному світі, а, навпаки, намагається довести її особливий статус. В. Даниленко у збірці «Сон із дзьоба стрижа» веде своєрідну літературно-художню гру, у якій «за основу береться константа риса певного вихідного матеріалу, яка має асоціативно-символічний образ у читацькій свідомості; запускаються механізми кодування та розкодування духовно-ідеологічних детермінант, філософсько-естетичних доктрин панівного літературного напрямку, творчого методу, потенційних можливостей тексту; кожна сприймаюча культурно-історична епоха знаходить свій код для розуміння» [8, с. 43].

Як вважає Г. Грабович, висвітлення в літературі теми жіночого демонізму відображає одну з найскладніших проблем – «планомірну й нещадну війну патріархального суспільства проти жінки, тобто не кожної жінки, а власне жіночого начала» [4, с. 19]. Сама ж категорія «фемінної демонічності» постає, на нашу думку, через неспроможність заповнити лакуни у розумінні чоловіками жінки. Архетип Аніми, який часто використовую для інтерпретації жіночих образів «збуджує найрізноманітніші суспільні та культурні відрухи і, як кожний архетип, визначається, передусім, своїм психологічним резонансом. Бо родиться він зі стику жіночого й чоловічого, з того таємничого й непізнанного простору, з якого ми всі беремося. Тому-то пов'язані з ним страхи, емоції та спроби пізнання – повсякчасні» [4, с. 20]. Більше того, сама теорія про «демонічну жінку» є доволі сумнівною, оскільки в контексті гендерних та постколоніальних студій правомірно говорити також про «демонічного чоловіка». Відсутність останньої категорії вкотре доводить патріархальні витоки концепції «демонічної природи» жінки і невміння вбачати в ній рівноправного партнера, адже константа «сильна стать» в умовах сучасного світу постає доволі розмитим поняттям, і, щонайважливіше, – не одновимірним. Зазначена категорія також постає певним бар'єром у розумінні меж свободи жінкою: надмірна незалежність і своболубивість сприймається чоловіком як вияв певної загрози для його віками сформованої над-позиції у суспільстві. Тому під поняттям «демонічна жінка» розуміємо особливий психологічний тип сильної, незалежної особи, образ якої відходить від традиційно прийнятих фемінних ознак, від усталеного маргінально-«придаткового» сприйняття, і трансформується у нову категорію жінки, поведінка якої може мати непояснюваний, містичний характер, як і поведінка

чоловіка. «...Культурна гегемонія за своїм характером – це наслідки контракту доміантних і пригнічених груп, а отже визначається вона процесами “опертя” і “прийняття”, а не лінійно задається владними структурами» [12, с. 27].

Беручи до уваги наведену вище думку, «мала» проза В. Даниленка, її проблематика та створений узагальнений фемінний образ, – суголосна з творчістю Вал. Шевчука у тому аспекті, що обидва письменники переосмислюють роль і місце жінки в суспільстві, залучаючи до цього процесу й «ідеального (інформованого) читача», що в результаті повинно виправдати «горизонт сподівань» авторів.

Фемінні образи, зображені В. Даниленком, різносторонні, що апелює до неможливості трактувати жінку одновимірно, за заздалегідь заданою моделлю, або виключно через опозицію «чоловік-жінка», де остання часто сприймається й характеризується в негативному контексті (до речі, на неактуальності, та навіть невиправданості бінарно-протиставній теорії наголошував ще Жак Дерріда, вважаючи її ієрархічною за визначенням [17]). «Майстерність письменника виявилася у моделюванні жіночих образів, у межах яких художньо досліджуються психологічні, настроєві нюанси, світоглядні константи. В оповіданнях репрезентовані типи жіночих образів: жінка самотня («У промінні згасаючого сонця», «Пізня шпанка», «Нічний коханець»), жінка нереалізована («Посмішка Савула»), жінка непередбачувана («Жовті півники»), жінка розчарована («Його джмелиний баритон»), жінка зраджена («Далекий голос саксофона»), жінка загадкова («Зачаровані ходою», «Свято гарбузової княгині», «Віолетта з драндулета», «Солом`яний пан»). Специфіку образу героїні оповідання «Пізня шпанка» визначає асоціативний паралелізм: емоційно-чуттєві, вікові особливості Ванди співвідносяться з Perezрілою, але солодкою вишнею – пізньою шпанкою. У контексті змодельованої ситуації увиразнюється трагічний мотив невідворотного згасання молодості, швидкоплинності людського життя. У творі «Свято гарбузової княгині» відтворено образ жінки, яка грається з почуттями чоловіків: інтригуючи, зваблюючи, вона перетворює їх на «колекцію своїх жертв». З огляду на домінування у творах В. Даниленка екзистенційного світовідчуття, в образі «гарбузової княгині» можна вбачати втілення демонічного начала, фатуму, смерті. Принцип гри, що є визначальним у змістовій організації оповідання, зумовлює специфіку його наративної та сюжетно-композиційної форми: інтеграція у текст елементів спогадів, внутрішнього монологу призводить до трансформації третьоособового наративу в оповідь від першої особи; гра з часопросторовими пластами (минуле і теперішнє, реальне й уявне) деформує текстову структуру, формує художню поліфонію твору». [13, с. 14-15]

З іншого боку, демонічність фемінних образів Володимира Даниленка можна пояснити, згідно думки С. Філоненко, як «уразливе місце жінки, її ахіллесову п'яту (вияв надмірної сексуальності), яка не дає здійснитися шляхетним духовним пориванням і затуляє героїню в безодню інфернального» [14, с. 70]. Для прикладу, як Юля з оповідання «Черемхова віхола»: «Вона має когось любити, або у щось вірити, хоча б у сни. Інакше помре» [5, с. 29]. Актор, найнятий батьками дівчини, став для неї «нареченим черемхової віхоли», уособленням її нічних видінь, який «забере її від хвороб і смерті» [5, с. 38].

Жінка у творах В. Даниленка, як і у Вал. Шевчука руйнівню впливає на чоловіка, у складний час ніколи не приносить йому бажаного спокою, тому

слова «коли тобі буде погано на душі, не шукай розради у жінках і горілці» [5, с. 42] звучать як напутня порада.

Цікаво, що перший еротичний спогад чоловічих персонажів у збірці оповідань «Сон із дзьоба стрижа» В. Даниленка пов'язаний із жінкою-Афродітою. Невипадково, що герой оповідання «Різдвяна казка» згадує епізод зі свого підліткового віку, коли він вперше побачив оголену жінку на екрані кінотеатру. Це був фільм С. Параджанова «Тіні забутих предків», який тоді демонстрували. «Приголомшений тілом Палагни» герой «вже не сприймав ні буколічну Марічку, ні її та Іванову смерть, а ошелешено дивився на Палагну, уособлення гріха й зрілої жіночої краси» [5, с. 44]. І цей спогад постає настільки сильним, що мотивує подальший вибір персонажа. Це підтверджує заголовну думку-епіграф нашої розвідки: у юнацький період образ жінки-Афродіти для хлопців буде домінуючим, адже первинним аспектом їхньої поведінки є емоційний. Проте персонаж «Різдвяної казки» із плином років так і продовжує шукати жінку-прототип героїні «Тіні забутих предків», бо емоційний аспект у виборі жінки так і не трансформується у раціональний.

Останнє, що варто проаналізувати в рамках обраної нами теми – це те, що Володимир Даниленко – майстер художньої деталі. Саме її використання часто стає вирішальним у сприйманні чоловічими персонажами жіночих.

Ключовою деталлю в змалюванні жінки у збірці оповідань Володимира Даниленка «Сон із дзьоба стрижа» є, насамперед, груди, які одночасно є й каталізатором еротичного, що у результаті веде до сприймання жінки виключно у цьому ракурсі. Найчастіше саме ця частина тіла стає першою у спогляданні чоловіком слабкої статі: «Жінка, що вийшла з дому Солодчуків мала великі груди і плаття з вирізом» («Пізня шпанка» [5, с. 92]), «Згори жінка здавалась такою розкішною, що він зачаровано стежив за вирізом її плаття і з відчаю чвиркнув вишневою кісточкою, яка ненароком потрапила на жінку і застрягла між її великими грудьми» [там само], «Його аж заціплює від її пишних форм» («Його джмелиний баритон» [5, с. 131]), «молода жінка не втрималась і впала грудьми на Олеся. Він відчув, я по ньому пройшов її струм, як черкнули об нього її груди» («Людина громів» [5, с. 173]). Зображення жіночих принад є не тільки елементом зовнішності, важливим для створення портрету певного жіночого персонажу, а характеротвірною деталлю чоловіків. В. Даниленко – деконструє усталене бачення чоловіка як сильного, він показує також його невміння контролювати свою сексуальне бажання та потяг, властиві людині від природи, проте замовчувані літературою, або сублімовані чи трансформовані гіпертрофованою доблестю, інтелектуалізмом чи іншою «благородною» рисою, зображення якої завжди було на першому плані.

Вік чоловіка автор змальовує часто звертаючись до фемінного аспекту: «Він був у тому віці, коли чоловік раптом помічає, що його ровесниці вже починають старіти, а молоді жінки, на яких звертає увагу годяться йому в доньки» [5, с. 173-174]. «Добре доглянутий сорокалітній чоловік за інерцією вважає, що йому тридцять і не може змиритись зі своїм справжнім віком, тому заводить собі жінок, які намагаються використати його досвід і зв'язки» [5, с. 174]. Подібну думку також простежуємо в оповіданні «Пізня шпанка».

Володимир Даниленко створює не просто узагальнений фемінний тип у своїй збірці, а відтворює образ української жінки, яка постає своєрідним антиподом традиційному патріархальному уявленню про цю стать. По, перше

«... українська жінка не любить, коли її вибирають, вона вибирає сама» [5, с. 133], вона, передусім, – сильна і владна. По-друге, вона не тільки підкреслює різними способами свою зовнішню вроду, а й постійно займається саморозвитком. Наприклад, як героїня оповідання «Його джмелиний баритон»: «Та Белла старанно доглядала своє тіло, аби його завжди хотів її чоловік, а свою душу розвивала літературою, музикою і театром, щоб мати моральне право, як і більшість українок, бути царицею сім'ї, а заодно вдовольняти свої вроджені нахили до поезії та осмислення всього, що відбувається навколо неї» [5, с. 135]. По-третє, жінка у збірці «Сон із дзьоба стрижа» – еротизована, як і більшість героїнь у творах Валерія Шевчука, проте еротичний аспект у більшості розвідок, автори яких займались дослідженням творчості Володимира Даниленка, – доволі гіпертрофоний, що зумовлено її активною позицією не тільки у житті, а й у виборі партнера. По суті, образ української жінки, створений Володимиром Даниленком у аналізованому виданні, доволі сучасний, а традиційні функції та обов'язки, притаманні патріархальному світобаченню, автор подає в іншому, від-традиційному ключі. Письменник не намагається створити анти-жінку, а, навпаки, демонструє конструктивно інший, альтернативний спосіб інтерпретації жіночих образів, що в рамках сучасного літературознавства постає як певна лакуна, а, отже, й перспектива для подальших досліджень.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Бабич І. Над передсмертним ложем імперії (Сатира В. Даниленка в контексті ідеології вісімдесятиництва) / І. Бабич // Слово і час. – 2007. – № 10. – С. 79-82.
2. Богдан-Терещенко І. Майтки і маетки. У збірці Володимира Даниленка розглядається проблема сексуально відкритих шлюбів / І. Богдан-Терещенко // Україна молода. – 2012. – № 127. – 30 серпня. – С. 4.
3. Галуцьких І. А. Образна концептуалізація сексуальних стосунків в контексті художньої тілесності (на матеріалі художньої прози Д. Г. Лоуренса) / І. А. Галуцьких // Вісник Житомирського державного університету імені Івана Франка. – 2014. – Вип. 2. – С. 87-96. – Режим доступу: http://nbuv.gov.ua/j-pdf/VZhDU_2014_2_19.pdf. – Загол. з екрану.
4. Грабович Г. Кохання з відьмами / Григорій Грабович // Критика. – 1998. – №2 (4). – С. 19-24.
5. Даниленко В. Г. Сон із дзьоба стрижа: Оповідання / Володимир Даниленко. – Львів : ЛА «Піраміда», 2007. – 384 с.
6. Зборовська Н. У метафізичних пітьмах сучасної української літератури: За книжкою В. Даниленка «Сон із дзьоба стрижа» та романом Г. Іваненка «Час покаяний» / Ніла Зборовська // Дивослово. – 2007. – № 7. – С. 52-57.
7. Козачук Н. Валерій Шевчук як герой творів Володимира Даниленка / Н. Козачук // Слово і час. – 2010. – С. 66-70.
8. Пікун Л. В. Проблема дослідження механізмів ігрового феномену в літературному творі / Пікун Леся Василівна // Наукові праці: Науково-методичний журнал. – Т. 80. Вип. 67. Філологія. Літературознавство. – Миколаїв: Вид-во МДГУ ім. Петра Могили, 2008. – С. 40-44.

9. Поліщук Я. Східний диван Володимира Даниленка [Текст] / Я. Поліщук // Сучасність.: Література, наука, мистецтво, суспільне життя. Часопис незалежної думки. :К., 2009. – №7. – С. 167-175.

10. Скальська Д. М., Скальська М. Л. Філософсько-методологічна рефлексія сучасного естетичного процесу / Д. М. Скальська, М. Л. Скальська // Прикарпатський вісник НТШ. Думка. – 2010. – № 3(11). – С. 7-15.

11. Терлецький В. «Я залишився, щоб розказати останню казку». Про повість Володимира Даниленка «Усипальня для тарганів» / Я. Терлецький // Вітчизна. – 2000. – №3-4. – С.135-136.

12. Улюра Г. А. Фемінна альтернатива: робота з каноном / Улюра Ганна Анатоліївна // Наукові праці: Науково-методичний журнал. – Т. 80. Вип. 67. Філологія. Літературознавство. – Миколаїв: Вид-во МДГУ ім. Петра Могили, 2008. – С. 25-30.

13. Федосію О.О. Жанрові моделі сучасної української малої прози (Людмила Тарнашинська, Галина Тарасюк, Володимир Даниленко, Олександр Жовна) [Текст] : автореф. дис. ... канд. філол. наук : 10.01.01 / Федосій Олена Олексіївна ; Київ. нац. ун-т ім. Т. Шевченка. – К., 2011. – 22 с.

14. Філоненко С.О. Концепція особистості жінки в українській жіночій прозі 90-х років ХХ століття: Монографія / Софія Філоненко. – К., Ніжин: ТОВ «Видавництво «Аспект-Поліграф», 2006. – 156 с.

15. Шнайдер В. Демони кохання в маєтку Тарновських / В. Шнайдер // Даниленко В. Тіні в маєтку Тарновських : Повісті / Володимир Даниленко. – Львів : ЛА «Піраміда», 2012. – С. 165- 178.

16. Шнайдер В. Філософський анекдот Володимира Даниленка / В. Шнайдер // Літературна Україна. – 2008. – № 50 (5288). 25.12. – С.4.

17. Derrida J. Positions / J. Derrida. – London-New York: Continuum, 2002.

REFERENCES

1. Babych I. Nad peredsmertnym lozhem imperii (Satira V. Danylenka v konteksti ideologii visimdesyatnytstva) / I. Babych // Slovo i chas. – 2007. – № 10. – S. 79-82.

2. Bogdan-Tereshhenko I. Majtki i mayetki. U zbirtsi Volodymyra Danylenka rozglyadayet'sya problema seksual'no vidkrytykh shlyubiv / I. Bogdan-Tereshhenko // Ukraina moloda. – 2012. – № 127. – 30 serpnia. – S. 4.

3. Galuts'kykh I. A. Obrazna kontseptualizatsiya seksual'nykh stosunkiv v konteksti khudozhn'oi tilesnosti (na materialy khudozhn'oi prozy D. G. Lourensa) / I. A. Galuts'kykh // Visnyk Zhytomyrs'kogo derzhavnogo universytetu imeni Ivana Franka. – 2014. – Vip. 2. – S. 87-96. – Rezhym dostupu: http://nbuv.gov.ua/j-pdf/VZhDU_2014_2_19.pdf. – Zagol. z ekranu.

4. Grabovych G. Kokhannya z vid'mamy / Grygoriy Grabovych // Krytyka. – 1998. – №2 (4). – S.19-24.

5. Danylenko V. G. Son iz dz'oba stryza: Opovidannya / Volodymyr Danylenko. – L'viv : LA «Piramida», 2007. – 384 s.

6. Zborovs'ka N. U metafizychnykh pit'makh suchasnoi ukrains'koi literatury: Za knyzhkoyu V. Danylenka «Son iz dz'oba stryza» ta romanom G. Ivanenko «Chas pokayannyj» / Nila Zborovs'ka // Dyvoslovo. – 2007. – № 7. – S. 52-57.

7. Kozachuk N. Valeriy Shevchuk yak geroj tvoriv Volodymyra Danylenka / N. Kozachuk // Slovo i chas. – 2010. – S. 66-70.

8. Pikun L. V. Problema doslidzhennya mekhanizmiv igrovogo fenomenu v literaturnomu tvori / Pikun Lesya Vasylivna // Naukovi pratsi: Naukovo-metodychny zhurnal. – T. 80. Vyp. 67. Filologiya. Literaturoznavstvo. – Mykolaiv: Vyd-vo MDGU im. Petra Mogyly, 2008. – S. 40-44.

9. Polishhuk Y. Skhidny dyvan Volodymyra Danylenka [Tekst] / Y. Polishhuk // Suchasnist'.: Literatura, nauka, mystetstvo, suspil'ne zhyttya. Chasopys nezaleznoi dumky.:K., 2009. – №7. – S. 167-175.

10. Skal's'ka D. M., Skal's'ka M. L. Filosofs'ko-metodologichna refleksiya suchasnogo estetychnogo protsesu / D. M. Skal's'ka, M. L. Skal's'ka // Prikarpat's'ky visnyk NTSH. Dumka. – 2010. – № 3(11). – S. 7-15.

11. Terlets'ky V. «Ya zalyshyvsvya, shhob rozkazaty ostannyyu kazku». Pro povist' Volodymyra Danylenka «Usypal'nya dlya targaniv» / Y. Terlets'ky // Vitchyzna. – 2000. – №3-4. – S. 135-136.

12. Ulyura G. A. Feminna al'ternatyva: robota z kanonom / Ulyura Ganna Anatoliivna // Naukovi pratsi: Naukovo-metodychny zhurnal. – T. 80. Vyp. 67. Filologiya. Literaturoznavstvo. – Mykolaiv: Vyd-vo MDGU im. Petra Mogyly, 2008. – S. 25-30.

13. Fedosy O. O. Zhanrovi modeli suchasnoi ukrains'koi maloi prozy (Lyudmyla Tarnashyn's'ka, Galyna Tarasyuk, Volodymyr Danylenko, Oleksandr Zhovna) [Tekst] : avtoref. dis. ... kand. filol. nauk : 10.01.01 / Fedosij Olena Oleksiivna ; Kyiv. nats. un-t im. T. Shevchenka. – K., 2011. – 22 s.

14. Filonenko S. O. Kontseptsiya osobystosti zhinky v ukrains'kij zhinochij prozi 90-kh rokiv XX stolittya: Monografiya / Sofiya Filonenko. – K., Nizhyn: TOV «Vidavnistvo "Aspekt-Poligraf"», 2006. – 156 s.

15. Shnajder V. Demony kokhannya v mayetku Tarnovs'kykh / V. Shnajder // Danylenko V. Tini v mayetku Tarnovs'kykh : Povisti / Volodymyr Danylenko. – L'viv : LA «Piramida», 2012. – S. 165-178.

16. Shnajder V. Filosofs'kyj anekdot Volodymyra Danylenka / V. Shnajder // Literaturna Ukraina. – 2008. – № 50 (5288). 25.12. – S. 4.

17. Derrida J. Positions / J. Derrida. – London-New York: Continuum, 2002.

DEMONIC WOMAN AS AN ALTERNATIVE INTERPRETATION OF FEMININE CHARACTERS IN THE COLLECTION OF SHORT STORIES «DREAM TAKEN FROM THE SWIFT'S BEAK» BY VOLODYMYR DANYLENKO

Zhornokui Uliana Vasylivna, PhD in Philology, Assistant of the Department of Romance and Germanic Languages and Translation, National University of Life and Environmental Sciences of Ukraine (Kyiv)

The article deals with the female images in the collection of short stories «Dream taken from the swift's beak» by Volodymyr Danylenko, outlined through the category of demonic. The place of erotic concept was also analysed due to its key position in the process of character creation of feminine types.

Volodymyr Danylenko creates not only a generalized feminine type in the analysed collection, but also reproduces the image of the Ukrainian woman who appears to be a kind of antithesis to the traditional patriarchal conception of this gender. Firstly, Ukrainian woman does not like when she is chosen, in return, she chooses herself. So, this national type is strong and domineering. Secondly, not only her external beauty was emphasized, but the novelist also outlines her constant self-development by the means of literature, music, cinematography, etc. Thirdly, the woman in the book «Dream taken from the swift's

beak» is rather erotic like most heroines in the creative works by Valeriy Shevchuk. But majority of the authors, who have researched the works by Volodymyr Danylenko, presented erotic aspect being rather hypertrophied in the case with feminine characters. This could be easily explained due to the active position of women in the analysed collection not only in life but also in their choice of partner. In fact, the image of Ukrainian women, created by Volodymyr Danylenko, is quite modern; the traditional roles and responsibilities, common for a patriarchal worldview, are deconstructed by the author. The writer is not trying to create an anti-woman, but rather demonstrates structurally different, alternative way of interpreting women's images within contemporary literature. The above mentioned type of relationships appears as a certain gap in comparative literature, and, therefore, the prospect for further research.

Keywords: *Demonic woman, erotic concept, category, image, story, feminine type, artistic detail.*